

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019
Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499
Mục-Sư PHAN THẠNH BÌNH, Pastor

SỐ 717

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Ti Thiên 119:105

July 4th 2021. Vol. 46. No. 7

SỐ 717 * Chúa Nhật, ngày 4 tháng 7 năm 2021

ĐÍCH

Mỗi người tùy theo sự tăng trưởng trong đời sống mà nảy ra "đích" làm chủ sanh động của mình - Chủ đích tạo "con đường đời đưa ta đến đích".

Chủ đích của Thi-hào Nguyễn-Công-Trứ thổ-lộ trong hai câu thơ:

Đã mang tiếng ở trong trời đất
Phải có danh gì với núi sông.

Cái đích của cuộc đời nhiều người chú vào Danh, Lợi, Quyền. Đạt đến "đích" là "danh thành công toại".

Ngày xưa, diễn tả tài-năng đạt đến đích bằng cách dùng cung tên bắn trúng đích. Nhiều người lấy một tấm ván lớn, khoanh tròn nhiều vòng lớn nhỏ trên tấm ván để thể-hiện tài bắn trúng đích của mình. Có người để tấm ván đó cho mọi thấy khả-năng bắn của mình qua dấu mũi tên bắn trúng hay bắn trật, trúng tâm điểm hay chỉ trúng trong vòng điểm. Bắn trúng tâm điểm vòng lớn, hay bắn trúng tâm điểm vòng nhỏ. Người bắn nhìn tấm ván, tự nhận-định tài năng của mình. Một anh đã đem trung tâm ván đây vòng lớn, vòng nhỏ với dấu tên cắm đúng trọng tâm, mọi người nhìn tấm ván và tỏ vẻ khâm-phục người bắn tên. Nhưng họ đâu có biết, anh bắn tên loan xa vào tấm ván, rồi sau đó mới vẽ những vòng tròn quanh dấu tên bắn. Số người đạt được mục-đích theo cách này không ít.

Theo khoa lãnh-đạo, người có "đích" trước hết phải có lập-trường. Người có "đích" dựng một ngôi nhà thì "lập-trường" là nền nhà vững chắc nơi nào. Người thành công sự nghiệp chính-trường thường giữ vững "lập trường" và bày-tỏ "lập-trường" mong nhiều người ủng-hộ, hiệp-tác. Bởi "lập-trường" mà nảy sanh đấu-tranh với người không cùng "lập-trường" với mình. Tự nhiên trong đấu-tranh khó xác-định "lập-trường" nào đúng hay sai. Ai cũng có lý-lẽ để giữ vững "lập-trường" của mình.

"Lập-trường" có thể thay đổi để đạt đến mục-đích. Cũng có người biết "lập-trường" của mình không đúng, nhưng vẫn kiên-trì giữ vững, thường là người cứng đầu, ngạo-mạn.

Đặc điểm của người Cơ-đốc là mỗi người có "đích" khác nhau, nhưng cùng chung "lập-trường". Nền-tảng "lập-trường" của Cơ-đốc nhân là Chúa Jê-sus. Ê-sai đã nói tiên-tri về Chúa Jê-sus là nền như vậy: "Vâng nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta đặt tại Si-ôn một vàng đá để làm nền, là đá đã thử-nghiệm, là đá góc quý-báu, làm nền bền vững, ai tin chẳng hề rúng-động" (Ê-sai 28:16). Chúa Jê-sus phán: "Vâng, người nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn-ngaoan cất nhà mình trên vàng đá" (Ma-thi-ơ 7:24). Chúa phán cùng Phi-e-rô: "Người là Phi-e-rô (hòn đá), ta sẽ lập Hội-Thánh ta trên vàng đá này, các cửa âm-phủ chẳng thắng được hội đó" (Ma-thi-ơ 16:18). Phi-e-rô chỉ là "hòn-đá", không phải là "nền" của Hội-Thánh. Lời Kinh-Thánh khẳng-định: "Chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jê-sus-Christ" (I Cô-rinh-tô 3:11). Pha-olô đã lập "nền" trên Chúa Jê-sus như vậy: "Vi sự nhận-biết Đức Chúa Jê-sus-Christ là quý hơn hết" để đạt đến mục-đích "nền giống như Ngài" (Phi-líp 2:6,10). Tôi đã viết cuốn

sách Chúa Jê-sus phán: Ta là .... và 10 cuốn sách Jê-sus - Cứu Chúa Tôi để giúp mọi người "nhận biết Chúa" và lập "nền" trên Ngài. Mục-sư Đào-Văn-Chinh đã viết và phát hành cuốn sách Tin-Lành Giảng vào năm 2019, sách trên 500 trang. Mục-sư đã khám-phá ra Chúa Jê-sus có danh hiệu "Đấng La-Lùng" (Ê-sai 9:5) được bày tỏ ra từng đoạn trong sách Tin-Lành Giảng như vậy: Đoạn 1 - Ngài Là Thượng-Đế Lâm Thế. Đoạn 2 - Ngài Mang Đấng Ban Niềm Vui. Đoạn 3 - Ngài Là Giáo-Sư Vi-Đại. Đoạn 4 - Ngài Là Đấng Cứu-Vớt. Đoạn 5 - Ngài Là Đấng Nâng-Đỡ. Đoạn 6 - Ngài Là Bánh Hằng Sống. Đoạn 7 - Ngài Là Nước Hằng Sống. Đoạn 8 - Ngài Ánh-Sáng Của Trần-Gian. Đoạn 9 - Ngài Là Đấng Ban Sự Sáng. Đoạn 10 - Ngài Là Người Chân Nhân-Tử. Đoạn 11 - Ngài Là Sự Sống Lại và Sự Sống. Đoạn 12 - Ngài Là Vua Dân Do-Thái. Đoạn 13 - Ngài Là Đầy-Tớ. Đoạn 14 - Ngài Là Đường Đi, Lẽ-Thật và Sự Sống. Đoạn 15 - Ngài Là Góc Nho. Đoạn 16 - Ngài Là Đấng An-Ui. Đoạn 17 - Ngài Là Đấng Cầu-Thay. Đoạn 18 - Ngài Là Chiên Con. Đoạn 19 - Ngài Là Vua Muôn Dân. Đoạn 20 - Ngài Là Đấng Chiến-Thắng. Đoạn 21 - Ngài Là Đấng Cứu-Chuộc.

Mục-sư Đào-Văn-Chinh đã "đào" sâu và lập "Chính Đạo" trên "nền" Chúa Jê-sus qua sách Tin-Lành Giảng. Mong quý vị Cơ-đốc đọc cuốn sách này. Liên-lạc với Mục-sư Chính qua phone 678. 488-5651 để có sách.

Người làm việc Chúa mà không "lập-trường" trên "nền" Chúa Jê-sus thì công-việc họ, "thành-tích" họ là một đồng to "gỗ, cỏ khô, rơm-rạ" ai cũng thấy. Người có "lập-trường" trên "nền" Chúa Jê-sus, "thành-tích" quả nhỏ, tâm-thường, chẳng mấy ai quan tâm, nhưng là chút "vàng, bạc, bửu-thạch". Công-việc của mỗi người sẽ bày-tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công-việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào nó sẽ chỉ ra. Ví bằng công-việc ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu đường như qua khỏi lửa" (I Cô-rinh-tô 3:11-17).

Lời Kinh-Thánh cho biết khi một người nhận mình là tội nhân, tin nhận Chúa Jê-sus làm Cứu Chúa của mình, thì được tái-sinh trở nên con cái Đức Chúa Trời và ngay khi đó, Ngài có mục-đích cho con-cái Ngài. "Vi chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jê-sus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn trước cho chúng ta làm theo" (Ê-phê-sô 2:10).

"Việc lành" của Cơ-đốc nhân đều là "lớn và khó, là những việc người chưa từng biết" (Giê-rê-mi 33:3). Chúa Jê-sus phán người thuộc về Ngài: "Sự sáng các ngươi hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các ngươi, và ngợi-khen Đức Chúa Trời" (Ma-thi-ơ 5:16). "Lập-trường" "việc lành" được Kinh-Thánh khẳng-định: "Anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm" (I Cô-rinh-tô 10:31). Là "nhân danh Đức Chúa Jê-sus mà làm mọi điều" (Cô-lô-se 3:17), là "làm" "như ta đã làm" (Giăng 13:15).

Có người làm việc theo ý mình, cũng khoe mình tròn "việc Chúa" cho có giá. Chúa Jê-sus phán: "Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhơn danh Chúa mà nói tiên-tri sao? Nhơn danh Chúa mà trừ quỷ sao? Và lại nhơn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ-ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian-ác, ta

chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta" (Ma-thi-ơ 7:22-23). "Nhơn danh Chúa" mà làm, chớ đừng làm rồi lấy "danh Chúa" khoanh vào cho có giá.

Khi Phao-lô trở nên Cơ-đốc nhân là được Chúa giao "việc lành" như lời Ngài phán: "Người này làm đồ dùng ta, để đem danh ta đồn ra các dân-ngoại, các vua, và con-cái Y-sơ-ra-ên, ta lại sẽ tỏ cho người biết phải chịu đau-đớn vì danh ta nào" (Công-vụ các sứ-đồ 9:15-16). Cơ-đốc nhân có thể biết "việc lành" mình làm theo ân-tử Thánh-Linh mà "theo ý Ngài muốn, phân-phát sự ban cho riêng cho mỗi người" (1 Cô-rinh-tô 12:11). Quý vị muốn rõ ân-tử nào mình có để làm "việc lành" Chúa giao, mời quý vị đọc **Ân-Tử Thánh-Linh** Mục-sư Bình viết và xuất bản tháng 9 năm 1992.

Mỗi con cái Chúa đều có ít nhất một ân-tử hay nhiều ân-tử. Nhận biết "ân-tử" mình có là biết ngay mục-đích của đời mình trong ý Chúa.

Cơ-đốc nhân có "mục-đích", song phải có luôn "mục-tiêu". Phao-lô đã nói đến "mục-đích" và "mục-tiêu" của mình như vậy: "Nhưng tôi cứ làm một điều: quên lừng những sự ở đằng sau (đừng nhìn vào thành-công trong quá-khứ), bươn theo sự ở đằng trước (mục-tiêu), tôi nhắm mục-đích mà chạy" (Phi-líp 3:14). Người vững "lập-trường", trên đường đến "mục-đích" luôn có kế-hoạch, xếp đặt "mục-tiêu" phải làm cho xong, và làm tiếp "mục-tiêu" trước mặt, là "bươn tới đằng trước" theo "mục-tiêu". Tôi tạ-ơn Chúa đã giúp tôi đặt "mục-tiêu" mỗi ngày từ Công-Việc Làm Hôm Nay với "lập-trường" - "Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công-việc Cha giao cho làm" (Giăng 17:4) hôm nay. Cuối ngày, nhìn vào tờ ghi công-việc làm mong được nghe Chúa phán: "Hỡi đây-tờ ngày lành trung-tin kia, được làm" (Ma-thi-ơ 25:21) là ngủ ngon, lấy sức để sáng dậy "làm" tiếp.

Chúng ta có thể đặt thời-gian đạt đến "mục-tiêu" nhưng khó đạt thời-gian đạt đến "mục-đích", nhưng có hi-vọng đạt đến "mục-đích". Khi Phao-lô gần qua đời, ông mới cảm thấy đạt được "mục-đích" - "đã xong sự chạy", và biết chắc việc làm của mình có "nền" với "lập-trường" "giữ vững đức-tin" và biết chắc được Chúa ban "mão triều thiên của sự công chính" cho thành-quả (II Ti-mô-thê 4:6-8). Thiếu "mục-đích" là "chạy bá-vơ" và "dánh gió" đấy (I Cô-rinh-tô 9:26), là "chạy vô-ích và khó nhọc luống công" (Phi-líp 2:16).

Mỗi Cơ-đốc nhân có "mục-đích" đời mình theo "ân-tử" Chúa ban. Hãy nhớ "ơn Ngài ban cho tôi không phải là uống vậy", không khoe "đầy ơn", nhưng dùng "ơn ... làm nhiều việc ... nhưng nào phải tôi, bèn là ơn Đức Chúa Trời đã ở cùng tôi" (I Cô-rinh-tô 15:10). "Bởi ơn Đức Chúa Trời đã làm cho tôi" (Rô-ma 15:15). Ngài ban "ơn" và ban luôn cả "tài-năng" - "tài-năng của chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời; và ấy là Ngài đã ban tài-năng cho chúng tôi giúp việc giao-ước mới" (II Cô-rinh-tô 3:5-6).

Tôi rất yêu tiếng Việt và cả chữ Việt. Chữ "đích" có chữ "ích" trong đó. Cơ-đốc nhân có "đích", thì "làm" gì "đều được ích chung" (I Cô-rinh-tô 12:7), chớ không vì "ích" mình. Ngay cả khi nói, "chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em, nhưng khi đang nói hãy nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn và có ích cho người nghe đến" (Ê-phê-sô 4:29).

Mong rằng mỗi chúng ta là Cơ-đốc nhân nhận ra "đích" Chúa đặt riêng cho mình, song có "nền" chung là Đức Chúa Jê-sus-Christ và có "lập-trường" chung "vi sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm" để "được ích chung".

TA CỨ ĐI, ĐI TỚI

Người thành công là người không bỏ cuộc

Càng gian-nan càng cương-quyết cứ đi

Vấn cứ đi ... bất cứ trở-ngại gì

Cho đến lúc đạt thành-công mỹ-mãn.

Sóng gió đời từng phen làm ta nản

Tưởng thành-công ... sao lại thất-bại rồi

Công-lao mình đã tiêu biến, đã trôi

Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới.

Đường thuộc linh, con đường dài vời-vợi

Biết bao người đã bỏ dở hành-trình

Theo Chúa lâu, thấy toàn chuyện ... bất bình

Thấy bất-bờ, thấy lợi đời không có

Nếu theo Chúa để mong đời này ...khá

Thì ... "hưng đơ" là ... sai "đích" hoàn-toàn

Vì đời này như hơi nước mau tan

Vinh-hiến đời không hơn gì ... hoa cỏ *

***

Người theo Chúa, không bao giờ Chúa bỏ

Đấng phán rằng: Ta cứ dắt đưa người

Thì đồng khổ ... cây lá vẫn tốt tươi

Không bỏ cuộc, ta cứ đi, đi tới!

Các thánh xưa giữ một lòng không đổi

Vững niềm tin, trong nguy khó không sờn

Chào từ xa quê hương thánh huy-hoàng

Cứ đi tới, không khi nào ... chùn bước.

Tường-Lưu

* "Mọi vinh-hiến của nó như hoa cỏ." I Phi-e-rơ 1:24

PHƯƠNG DANH ĐỌC GIÁ ƯNG-HỘ ANH-SÁNG

- Ông Trần-Hùng - Houston, TX 50\$00

- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00

- Cô Phan-Thanh- Uyên - San Jose, CA 6,000\$00

- Ông Nguyễn-Hy - Upland, CA 50\$00

- Bà Ân-Danh - Calgary, Canada 100\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

MÓN QUÀ QUÝ GIÁ NHẬN ĐƯỢC

* Kính gửi Mục-sư Phan-Thanh-Bình,

Trước thư, tôi kính gửi lời chào thăm đến Mục-sư và kính

mong Đức Chúa Trời của sức mạnh và khôn-ngaoan ban

nâng-lực mới cho Mục-sư để những ngày mà Mục-sư vẫn

còn sức Chúa để hầu-việc Chúa qua sự giảng-day và viết

sách, để truyền lại những kinh-nghiệm và từng-trải, hay cả

một đời trung-tin hầu-việc Chúa không mỏi-mệt.

Những sách Mục-sư viết gồm hơn trăm cuốn và tờ Ảnh

Sáng mỗi trang gói đến bao nhiêu con-cái Chúa khắp nơi

trên địa-cầu này là Mục-sư đang và sẽ để lại một kho tàng

tri-thức, học thức, hiểu biết và tận-tụy để mong đem Chân

Lý và sự hiểu-biết về sự màu-nghiệm của Lời Đức Chúa Trời

trong Kinh-Thánh đến với mọi tầng lớp một cách rõ-ràng,

để hiểu và phong-phủ với cụ-pháp và cách hành văn tuyệt

hào qua lối viết rất cụ-thể và tế-nghị.

Ơi tôi không nói sao hết lòng cảm-ơn và kính-trọng đến

Mục-sư qua những bài viết của Mục-sư mà tôi đã được đọc

bằng mắt, bằng khối óc và trái tim, cảm-nhận thêm một sự

khôn-ngaoan mà tôi đã được đọc và hấp-thụ vào đời sống

thuộc linh và thuộc thế. Mục-sư rất thành-thật và nhớ kỹ

từng vắn-đề nên sách của Mục-sư rất có giá-trị mà không ai

có thể không hưởng ứng và biết ơn Mục-sư đã dày công

nghiên-cứu và để lại cho hậu-thế những gây-dựng lâu dài.

Tôi xin Mục-sư nhận nơi đây lòng biết ơn của tôi về công

khó mà Mục-sư đã công-hiến cho Hội-Thánh và Tôi Con

Chúa. Cầu xin Chúa thêm sức, gìn-giữ Mục-sư ở mọi nơi và

xin ơn Thần-Hựu của Đức Chúa Trời ở cùng Mục-sư để

Mục-sư làm trọn phận tôi lành cho đến khi gặp Chúa và

Ngài ban cho Mục-sư mãi triều-thiên vinh-hiến có những

chữ: Con yêu quý của Ta, đẹp lòng Ta mọi đường "Well

Done!"

Bà Nguyệt M Cole - Phoenix, AZ

* Quý Vị có đồng tâm-tinh với bà Ngọc-Hân và bà Nguyệt

không? Xin cho tôi biết! Cảm-ơn.

* Mời Quý Vị đọc **Đời Sống Cơ-ĐỐC NHÂN** Thành Công

để biết phương-cách đạt đến ĐÍCH.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
 2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
 INFO@SALVATIONVBC.ORG
 SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiền công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)	"KHi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8; I Phi-e-rơ 3:18)
"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)
Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)	